

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 13063/2553

พนักงานอัยการจังหวัดตรัง โจทก์ นายอนุชา ชิตเครือจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 193, ป.วิ.อ. มาตรา 190, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

เมื่อศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยแล้ว หากจำเลยเห็นว่าศาลชั้นต้นปรับบทลงโทษจำเลยไม่ถูกต้องหรือจำเลยมีเมทแอมเฟตามีนจำนวนน้อยกว่าที่ศาลชั้นต้นพิพากษาไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จำเลยขอที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์คำพิพากษาไปยังศาลอุทธรณ์ภาค 9 ในกำหนดหนึ่งเดือน นับแต่วันอ่านคำพิพากษา ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 193 และมาตรา 198 แต่จำเลยมิได้ใช้สิทธิดังกล่าว กลับมายื่นคำร้องขอให้ศาลแก้ไขปรับบทลงโทษและกำหนดโทษจำเลยใหม่ โดยเสียงอ้างว่าเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ดังนี้ หากศาลฟังตามที่จำเลยอ้างแล้ววินิจฉัยให้ใหม่ย่อมมีผลเป็นการแก้ไข คำพิพากษาศาลชั้นต้นซึ่งขัดต่อ ป.วิ.อ. มาตรา 190 ที่บัญญัติห้ามมิให้แก้ไขคำพิพากษาหรือคำสั่งซึ่งอ่านแล้ว นอกจากแก้ถ้อยคำที่เขียนหรือพิมพ์ผิดพลาด

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากโจทก์ฟ้องว่า จำเลยมีเมทแอมเฟตามีน 2,600 เม็ด น้ำหนัก 232.4 กรัม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 49.161 กรัม ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนดังกล่าว 800 เม็ด น้ำหนัก 70.63 กรัม โดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคสาม, 66 วรรคสอง วรรคสาม เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จำคุกตลอดชีวิตและปรับ 1,000,000 บาท ฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนจำคุก 20 ปี และปรับ 400,000 บาท ลดโทษกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 53 คงจำคุกฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายมีกำหนด 25 ปี และปรับ 500,000 บาท ฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน จำคุก 10 ปี และปรับ 200,000 บาท รวมจำคุก 35 ปี และปรับ 700,000 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 โดยให้กักขังเกินกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 2 ปี จำเลยไม่อุทธรณ์ คดีถึงที่สุด จำเลยยื่นคำร้องว่า เมทแอมเฟตามีน 800 เม็ดที่จำเลยจำหน่ายไม่ปรากฏน้ำหนักสารบริสุทธิ์ จึงต้องลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง, 66 วรรคหนึ่ง และที่โจทก์ฟ้องว่าจำเลยมีเมทแอมเฟตามีน 2,600 เม็ด น้ำหนัก 232.4 กรัม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 49.161 กรัม ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย เป็นการฟ้องผิดโดยนำเมทแอมเฟตามีน 800 เม็ด ที่จำเลยจำหน่ายเข้ามารวมด้วย ซึ่งความผิดฐานจำหน่ายเป็นความผิดที่แยกออกจากความผิดฐานมีไว้ในครอบครองจึงไม่สามารถนำเมทแอมเฟตามีนไปรวมกันได้ ขอให้กำหนดโทษจำเลยใหม่ในความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน และขอให้ยกฟ้องในความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ศาลชั้นต้นมีคำสั่งยกคำร้อง จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 9 พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลฎีกา วินิจฉัยว่า "มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่ามีเหตุที่จะแก้ไขปรับบทลงโทษและกำหนด

โทษจำเลยใหม่หรือไม่ เห็นว่า เมื่อศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยแล้ว หากจำเลยเห็นว่า ศาลชั้นต้นปรับบทลงโทษจำเลยไม่ถูกต้องหรือจำเลยมีเมตตาพิตามีนจำนวนน้อยกว่าที่ ศาลชั้นต้นพิพากษาไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายจำเลยชอบที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์คำพิพากษาไปยัง ศาลอุทธรณ์ภาค 9 ในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันอ่านคำพิพากษาตามประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความอาญา มาตรา 193 และมาตรา 198 แต่จำเลยมิได้ใช้สิทธิดังกล่าวกลับมายื่นคำร้อง ขอให้ศาลแก้ไขปรับบทลงโทษและกำหนดโทษจำเลยใหม่ โดยเลียงอ้างว่าเป็นข้อกฎหมายที่ เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ดังนี้ หากศาลฟังตามที่จำเลยอ้างแล้ววินิจฉัยให้ใหม่ ย่อมมีผลเป็นการ แก้ไขคำพิพากษาศาลชั้นต้นซึ่งขัดต่อประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 190 ที่ บัญญัติห้ามมิให้แก้ไขคำพิพากษาหรือคำสั่งซึ่งอ่านแล้ว นอกจากแก้ถ้อยคำที่เขียนหรือพิมพ์ ผิดพลาด ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 9 พิจารณามานั้นชอบแล้ว ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น" พิจารษายื่น

องค์คณะ

สมชาย พงษธา · ชูเกียรติ ตันทวีวงศ์ · ประทีป ดุลพินิจธรรมา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/13063/2553>